

Vzdělávání a stanovení cílů ÚOS

Jitka Navrátilová

4.5.2010

Vzdělávací funkce v rámci ÚOS

- Klíčovou roli hraje učení supervidovaného.
- Administrativní a podpůrná funkce mají sekundární roli.
- Cílem je zvýšení profesionálního rozvoje za pomoci vzdělávacích procesů.
- Je důležité, aby supervizor vysvětlil unikátnost supervizního procesu, včetně podrobného zkoumání pracovního výkonu pracovníka, jeho emočních reakcí, hodnotového systému i chápání teorie.
- Supervidovaným je třeba objasnit, že jejich práce bude podrobně rozebírána s cílem podpořit růst jejich vzdělávání a nikoliv kvůli nedůvěře supervizora.

Vzdělávání

- Třetí krok v ÚOS.
- Cílem je poskytnout nové informace (obvykle 2-5minuté "minilekce"), na základě vyžádání supervidovaným i dle úvahy supervizora.
- Na začátku je obvykle potřeba informací větší, později se zmenšuje

Dosahování cílů

- Učení je nejefektivnější, když je strukturované, cílené a podporuje participaci supervidovaných a obsahuje jasně definované vzdělávací cíle, aktivity, očekávání a kriteria evaluace.

Stanovení cílů

Čtvrtá fáze ÚOS

- Identifikace
- Hierarchizace
- Volba až tří cílů pro bezprostřední práci.

Po dosažení cíle, je vybrán nový cíl. ÚOS podporuje průběžné vybírání cílů na každé schůzce.

Typy cílů:

- Vzdělávací
- Praktické

V rámci vzdělávací supervize dochází k plnění dvou úkolů vzdělávací supervize:

- 1) podpora naplnění potřeb supervidovaného
- 2) podpora naplnění potřeb klienta.

Propojení učení a praktické dovednosti

- Propojením celkových cílů a specifických dovedností ke konkrétní praktické zkušenosti vede k propojení výkonových dovedností s praktickou zkušeností.
- ÚOS se soustředí na definici vzdělávacích cílů, které se zapisují do kontraktu.
- Pokud se volí vzdělávací cíl, je vždy ve vazbě na konkrétní případ, což umožňuje zachovat vazbu mezi potřebami klienta a supervidovaného.

Spolupráce a volba cíle

Efektivita supervize narůstá s mírou zapojení supervidovaných do výběru cílů.

Výhody spolupráce při výběru cílů:

- zvolené cíle mají větší relevanci
- volí přiměřenější tempo
- složitost úkolů je přiměřená ke schopnostem supervidovaného
- napomáhá rozvíjet schopnost supervidovaného pracovat na svém učení i sebeevaluaci.

Hodnocení výběru cílů

Čím více je schopen supervidovaný volit cíle, tím více může působit jako samostatná jednotka.

Vývoj procesu definovat cíle:

- 1) schopnost navrhovat cíle (od neschopnosti volit cíle, po složité cíle)
- 2) schopnost navrhovat cíle ve vztahu k případu (od nesouvztažných k adekvátním)
- 3) schopnost navrhovat cíle nezávisle (od supervizorova vedení k autonomní praxi)
- 4) schopnost setřídít cíle dle priorit
- 5) Schopnost propojovat učení a praxi